

Fraværende med Orlov:

J. P. Nielsen og A. C. D. Petersen.

Fraværende:

Axel Dam, Drachmann, Fibiger, Fisker (syg), I. A. Hansen, Ludvig Hansen, Viggo Hansen, Himmelstrup, Holstein (syg), Pinstrup (syg), Schmidt, Sundbo, Willesen og Bindslev.

§§ 2—8

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 83 af 1. April 1925 om Boligforholdene.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5951; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5114).

Formanden: Denne Sag kan kun behandles i dette Møde med Tingets Samtykke; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Elgaard: Dette lille Lovforslag er let at overse. Det indeholder i alt 3 Paragraffer. Den første Paragraf gaar ud paa at forlænge de eksisterende Nævns og Overnævns Virketid indtil 1. December dette Aar. § 2 gaar ud paa en Tilføjelse til Boliglovens § 25 om, at i Købstæder med over 15 000 Indbyggere og deres Nabo-kommuner samt Kommunerne i Københavns Amtsrådsreds kan Kommunalbestyrelserne med Indenrigsministeriets Tilladelse fortsat dirigere Tilflytningen til disse Kommuner. Forud for Lovforslagets Fremsættelse er der fra enkelte Købstæder og et Par Organisationer rettet Henvendelse til Indenrigsministeriet angaaende Tilflytningsbestemmelsernes Ophævelse. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget har 47 Købstæder og en Del Landkommuner benyttet Tilflytningsbestemmelserne. Der staar i Bemærkningerne, at disse Bestemmelser har væ-

ret gældende i dette Antal Kommuner. Jeg ved ikke, om dette „har været“ betyder, at de er bortfaldet i flere af disse Kommuner. Men i hvert Fald synes jeg, man har Ret til at slutte af de meget faa Henvendelser, der er rettet til Indenrigsministeriet angaaende det saakaldte Stavnsbaands Ophævelse, at man ikke i Kommunerne ser særlig betænkelig paa, at Tilflytningen til Kommunerne bliver fri.

Man kan vel egentlig sige, at dette Lovforslag næsten udelukkende tager Sigte paa en eneste Købstad, nemlig Aarhus, idet de Henvendelser, der er kommet, i alt væsentligt stammer fra Aarhus. Det Materiale, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som er fremsat fra Aarhus Kommune, viser, at man i denne Kommunes Tilflytningsudvalg i 1926 behandlede noget over 1 000 Andragender om Indflytningstilladelse, og at de 541 af disse blev bevilget. Oplysningerne angaaende Tilflytningsudvalgets Virksomhed i indeværende Aar viser, at der er kommet 153 Andragender, og at Udvalget deraf har bevilget de 88. Det vil altsaa sige, at der i Aarhus Kommune, som maaske er den Kommune i Danmark, hvor der paa det nuværende Tidspunkt er de største Boligvanskeligheder, og hvor Indflytningsudvalget altsaa har bevilget over Halvdelen af samtlige Andragender om Indflytningstilladelse, ikke vil ske noget forfærdeligt paa Boligvæsenets Omraade, selv om Indflytningsbestemmelserne blev ophævet.

I Bilaget til Lovforslaget findes endvidere en Udtalelse fra Den danske Købstadforening, som i Almindelighed advarer mod fri Indflytning for Øjeblikket, da man frygter, at Boligmangelen i en Del Købstæder derved vil blive forøget. Personlig anser jeg denne Frygt for noget ubegrundet; det vil fremgaa allerede af de Udtalelser, jeg har fremsat angaaende de Erfaringer, der foreligger fra Aarhus Kommune. Jeg tror altsaa ikke, at der vil ske noget katastrofalt eller alvorligt paa Boligvæsenets Omraade i Købstæderne, selv om dette saakaldte Stavnsbaand endelig blev ophævet. Jeg tror ogsaa, at det i Praksis stiller sig saadan, i hvert Fald i Københavns Kommune, at Stavnsbaandet i Virkeligheden er ophævet der, i alt Fald for en vis Klasse af Lejligheders Vedkommende, idet man her i Hovedstaden har oplevet, at et betydeligt Antal Lejligheder trods Bolignøden staar ledige, fordi Lejlighedernes Pris ikke svarer til de bolignødlidendes